

לפני שלוש שנים נכלא אודי אדיב -

השבוע הלכה אשתו בעיקבותיו

כ אשר יצאה סילביה אדיב ביום השישי האחרון לכפר הערבי טירה, עם כמה מחבריה לליגה הקומוניסטית מהפכנית (אירגון טרוצקיסטי שפרש מ"מצפן" חבר באינטרנציונאל הרביעי ה"טרוצקיסטי"), לחלק את הכרוזים הקוראים לתושבים לשבות, לא תיארה לעצמה כי בערב של אותה יום תגיע לכלא.

סמוך לשעה תשע בערב סימו הצעירים את מלאכת התעמולה בכפר, אספו את ה"כרוזים" שנשארו בסליקש, וחיפשו טרמפ לתל"אביב. הם עלו על משאית קטנה של תושב הכפר, והניחו את הסל התעמולתי מאחור. בכביש הראשי, ליד פרדס-כץ, אותתה להם לפתע מכונת-מישטרה מסוג פוד, לעצור. הנהג הערבי עצר, ומן ה"מכונת ירד רב"סמל יהודה כרמלי (מיספר שטר 40148) וניגש אל המשאית. השוטר הציץ בסל מאחור, עיין רגע בתוכנו, ו"הודיע כי הוא לוקח את הלח עם הכרוזים.

רכוש של אחר, הוא גנב! השוטר הוועם ונהגו תפסו את סילביה בכוח, סובבו את ידה והכניסוה למכונתם. אחריה נכנסו חברה עם סל הכרוזים. הנהג הערבי ש"הביאם עד שם המשיך בדרכו.

הסתמכות

על החוק

ב מישטרת רמת-גן הודיעו לסילביה, כי היא ואחד מחבריה יואשמו בהתנגדות-כוח לשוטר ובהעלבתו. ועל-כן ייעצרו ל-48 שעות. החבר השלישי למעצר ישוחרר מייד. סילביה ביקשה ממנו שידוע על המיקרה מייד לעורכת-הדין שלה. לאה צמל.

כאשר נוכחה סילביה כי עוצרים אותה ברצינות, ביקשה שיאפשרו לה להתקשר עם הוריה, להודיעם מה קרה (היא בת יחיד).

סילביה אדיב כיום נשואיה הזדהות

טורנדופ אנל הכליא

עצמאית, תוך שמירת זכות העם היהודי-ישראלי למדינה משלו. הטרוצקיסטים תובי עים את חיסולה של מדינת ישראל, והקמת מדינה פלסטינית דמוקרטית, שבה יהיו ל"יהודים זכויות אורה אולם לא זכות הי"פרדות במדינה משלהם.

בכך, למעשה, הגיע האירגון הטרוצקיסטי לעמדות החזית האדומה של אדיב מלפני שלוש שנים. המיוג בין סילביה לאודי, שהפך סמל בנישואיהם, היה, למעשה, גם מיוג רעיוני בין שני האירגונים.

לא יפלא, אם כן, כי אירגון טרוצקיסטי זה פעיל ביותר בעידוד ההתנגדות הערבית לכל שיתוף-פעולה ופשרה עם היהודים. עשרות פעיליו פושטים בכפרים הערביים, מתנגשים לא-פעם בפעילי ר"ק"ה ומצפן. ה"קוראים לפיתרון משותף באזור. בשבוע ה"אחרון נעצרו כעשרה פעילים טרוצקיס"טיים בכפרים שונים, ואצל כולם האחרמו כרוזים הקוראים להפגנות.

העדיפה המישטרה שלא להביאה לפני שופט, ושיחררה אותה יחד עם חברה בערבות עצמית. ביום השני בכוקר כבר חזרה סילביה למלאכת הפצת חומר-התעמולה.

נישואין

כמיזוג רעיוני

ס ירכיב קדינגברג נולדה להוריה ב"בשוודיה, בדרכם לישראל מפולין, ב"שנת 1948, שנת הולדת מדינת ישראל. עד שסיימה את בית-הספר, תיכון חדש בתל-אביב, לא שיער איש כי הצעירה היפה וחטובת הגוף תגיע לעמדת מנהיגות באיר"י וגני השמאל הקיצוני בארץ. הוריה, שניהם מדענים בכירים במוסדות ידועים בארץ ובי"עולם, גידלו את בתם היחידה כגדל נסיכה. בביתם, ברחוב המאספים בתל-אביב, קיב"לה כל מה שרצתה. ככל בת-טובים למדה גם היא לפרוט על פסנתר, ועד היום היא מרגיעה את עצמה בניגונה.

אחרי התיכון המשיכה סילביה ללמוד ב"אוניברסיטה, קיבלה תואר ראשון בפסיכו"לוגיה, עברה ללמוד מתימטיקה באוניבר"סיטה העיברית בירושלים, אחר השתלמה באוניברסיטת לונדון, ובשנתיים האחרונות החלה לומדת ערבית ולימודי המיזוג"התיכון באוניברסיטת תל-אביב.

דרכה הפוליטית החלה בבחירות 1965, בתנועת-הנוער של העולם הזה, שניגש ל"ראשונה לבחירות לכנסת. אחרי הבחירות, כאשר נוצר קרע בין תנועת העולם הזה לאירגון מצפן, עברה סילביה למצפן. ב"אירגון זה בלטה, ביופיה בכל הפגנה, היתה מן הקיצוניות במאבקי הארגון ל"זכויות הערבים והפעילים במפעלים. ניתן היה לראותה כימעט בכל הפגנה.

כאשר למדה באוניברסיטה בירושלים, התקרבה לסגני מצפן בירושלים, שפרש בשנת 1972 והקים את האירגון "טרוצ"קיסטי הליגה-הקומוניסטית-המהפכנית. בע"לה לעתיד, אודי אדיב, פרש אף הוא מ"מצפן, והקים את החזית האדומה - ששמה המלא הוא הברית-הקומוניסטית-המהפכנית. סילביה המשיכה להיות חברה באירגון ה"טרוצקיסטי, התקרבה לאודי בתקופת מיש"פט לאחר שהיו חברים קרובים כמה שנים קודם-לכן. למעשה, בעת מעצרו של אודי שהתה סילביה ללונדון, חזרה ארצה ל"מישפט. המשיכה לעמוד לימינו עד לנישוי"איה עימו, שהיו אקט מופגן להזדהותה ה"עמוקה עימו ועם מעשיו.

שכן, האירגון שבו היא חברה הוא, כיום, הקיצוני ביותר בין כל האירגונים, בהז"דהותו המחלטה עם חזית הסירוב הערבית של ג'ורג' חבשו, ובהתנגדותו לכל פשרה בין מדינת ישראל לבין הפלסטינים. אירגון מצפן שינה את עמדותיו, תובע עתה זכות הגדרה-עצמית לפלסטינים עד למתן מדינה

(זה). השוטרים במישטרת רמת-גן סירבו. הם לא הניחו לה להתקשר בעצמה לעו"ר-כתה-הדין. סמוך לחצות הביאו אותה לבית-המעצר באביר-כביר, הכניסוה לתא עם עוד ארבע עצירות.

למרות האירוע הלא-שיגרת י גברה ה"עימות, וסילביה נרדמה מייד. בשש ב"בוקר התעוררה, עם כולן, והסתגלה לתנ"אים. מייד עם השכמה יש לשטוף את החדר ולסדר את המיטות. אחר-כך יורדים ל"ארוחת-הבוקר, חוזרים לתא עד הארוחה

יחד עם בעליו עימו למישטרה.

סילביה כבר רגילה לשוטרים. היא חשה על בשרה מהלומות רבות, בהפגנות אי"ן ספור שבהן השתתפה. היא לא נבהלה מדיברי השוטר, שאלה אם הוא עוצר אותה ואת חבריה. השוטר השיב בשלילה, הודיע כי הוא לוקח אותם יחד עם הכרוזים ל"חקירה במישטרה. סילביה דרשה שיתוו"ר לה את הסל ויאפשר לה ללכת, או שיעצור אותה, ואז עליו להודיע לה מדוע.

בינתיים נאסף מסביב קהל רב, שתמך בצעירה שהתוכחה עם השוטר והסתמכה על סיפרי-החוק. השוטר רגז על ההתנגדות הבלתי-צפויה ועל הפגיעה בסמכותו. בדיק"מנהגו שיעזור לו להכניס את סילביה ל"מכונתו בכוח. זו דרשה ממנו שיציג תעו"ד-שוטר, שמה הוא מתחזה. הוא סירב, אמר כי יודעה רק במישטרה.

סילביה הכריזה בקול כי אדם המסרב לזהות עצמו בתעודת שוטר ולוקח בכוח

סמל הליגה התמרדות

הבאה. בין הזמנים אין מה לעשות. לא אפשרו לה לקחת עימה מיברשת-שיניים או מגבת. בבית-השימוש לא היה נייר טואלט. כך ישבה סילביה בתא באסט מעשה, עד מוצאי-השבת, או לקחה שוב לחקירה במישטרת רמת-גן, בפני פקד יגאל אנקורי. סילביה סירבה לומר דבר בלי נוכחות עו"ר-כתה-הדין שלה. אנקורי שאל אם היא אשתו של אודי אדיב, והיא השיבה בחיוב. הוא שאל אם היא הלכת בעיקבותיו וב"דרכיו, והיא השיבה כי זהו עניינה הפרטי. ארבעים-ושמונה שעות ישבה סילביה אדיב בכלא אביר-כביר, בחברת עצירות, ו"משך זמן זה חשה רק צער על הזמן ה"מתבזבז. שכן, מייד עם צאתה, חזרה לעסוק במה שעסקה עת נעצרה: חלוקת כרוזים של אירגונה. הליגה הקומוניסטית-המהפ"כנית, הקוראים לערביי ישראל להצטרף ל"שביתה הכללית במחאה על הפקעת קרק"עות. צער זה היה מעורב בסיפוק, שכן עתה יכלה לחוש על בשרה, ולו לזמן קצר בלבד, מה שעובר על בעלה, אהוד אדיב, מזה שלוש שנים, ומה שיעבור עליו עוד ארבע-עשרה שנים, עד שירצה את מלוא תקופת מאסרו.

מעצרה של סילביה היה חוליה הכרחית בדרך-החיים שבה בחרה. סמל נוסף להז"דהותה עם מהיג אירגון החזית האדומה, אודי אדיב, לו נישאה בכלא לפני שנה. ממש כדובר השבועה שנשבעת אשה בעת נישואיה, ללכת אחרי בעלה בטוב וברע, מגשימה בת-הטובים מצפון תל-אביב את תורת המאבק המהפכני של בעלה הכלוא. ביום הראשון בערב, בתום 48 השעות,

סילביה כסטודנטית (1966) התעמקות

סילביה מחלקת כרוזים (1965) התלהבות